

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMAS

I skyrius. Bendrieji nuostatai

1 straipsnis. Įstatymo reguliuojami santykiai

Šis įstatymas nustato darbo sutarčių sudarymo, pakeitimo ir nutraukimo bendrąją tvarką.

Darbo sutarčių sudarymo, pakeitimo ir nutraukimo su paslaugų valstybės tarnautojais, komercinių bankų ir kitų kredito įstaigų darbuotojais, renkamaisiais darbuotojais, namudininkais, mokiniais (išskyrus atvejus, kai įstatymų nustatyta tvarka su jais sudaromos mokymo sutartys), stažuotojais, riboto darbingumo ir kitais asmenimis ypatumus nustato įstatymai ir kiti teisės aktai, nustatantys tokių darbuotojų darbo santykius, jeigu šis įstatymas to nedraudžia.

Darbo santykių, atsiradusių narystės pagrindu ūkinėse bendrijose, akcinėse ir žemės ūkio bendrovėse, ypatumus nustato tų bendrijų ir įmonių veiklą reguliuojantys įstatymai, įstatai ir kolektyvinės sutartys.

Darbo sutarties ypatumus specifinės paskirties įmonėse su darbuotojais, kurių veika gali sukelti šių įmonių veiklos sutrikimus, susijusius su didelio masto itin sunkiomis pasekmėmis žmonėms ir gamtai, taip pat sutarčių, sudaromų dirbti sezoninius darbus, ypatumus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Profesinės karo tarnybos sutarties su profesinę karo tarnybą atliekančiais kariais sudarymo, pakeitimo ir nutraukimo tvarką bei šios sutarties sąlygas nustato krašto apsaugos sistemos veiklą reglamentuojantys įstatymai ir statutai.

Diplomatų tarnybos santykius reguliuoja Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymas.

Darbo teisinius santykius, atsiradusius praktinio mokymo ir darbo praktikos metu arba dirbant viešuosius darbus, nustato atitinkami įstatymai ir kiti teisės aktai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-215](#), 93.07.14, Žin., 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)

Nr. [I-1190](#), 96.02.01, Žin., 1996, Nr. 15-385 (96.02.17)

Nr. [I-1549](#), 96.09.25, Žin., 1996, Nr. 101-2303 (96.10.18)

Nr. [VIII-741](#), 98.05.14, Žin., 1998, Nr. 51-1394 (98.06.03)

Nr. [VIII-1014](#), 98.12.29, Žin., 1999, Nr. 3-59 (99.01.08)

Nr. [VIII-1823](#), 00.07.11, Žin., 2000, Nr. 61-1828 (00.07.26)

2 straipsnis. Darbo santykių teisinio reguliavimo principai

Šio įstatymo 1 straipsnyje nurodyti santykiai reguliuojami, vadovaujantis šiais principais:

- 1) darbo sutarties šalių lygybės;
- 2) papildomų garantijų labiausiai socialiai pažeidžiamų piliečių grupėms nustatymo;
- 3) draudimo vienašališkai keisti sąlygas, dėl kurių šalys susitarė;
- 4) darbuotojo teisės nutraukti darbo sutartį įstatymų nustatyta tvarka;
- 5) galimybės darbdaviui nutraukti darbo sutartį tik įstatymų nustatytais pagrindais;
- 6) darbuotojų lygiateisiškumo nepriklausomai nuo jų lyties, rasės, tautybės, pilietybės, politinių įsitikinimų, pažiūros į religiją ir kitų aplinkybių, nesusijusių su dalykinėmis darbuotojų savybėmis.

3 straipsnis. Darbo sutartis

Darbo sutartis yra darbuotojo ir darbdavio susitarimas, kuriuo darbuotojas įsipareigoja dirbti tam tikros profesijos, specialybės, kvalifikacijos darbą arba eiti tam tikras

pareigas, paklusdamas nustatytai vidaus darbo tvarkai, o darbdavys įsipareigoja mokėti darbuotojui darbo užmokestį ir užtikrinti darbo sąlygas, numatytas darbo įstatymuose, kolektyvinėje sutartyje, kituose norminiuose aktuose ir šalių susitarimu.

Visi įmonėje, įstaigoje, organizacijoje atliekami darbai, kuriuos fizinis asmuo dirba susitaręs su darbdaviu ar jo įgaliotu asmeniu, turi būti įforminami darbo sutartimi. Ši nuostata netaikoma darbams, atliekamiems pagal autorines sutartis ir fiziniams asmenims, turintiems patentą šiems darbams atlikti.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-363](#), 97.07.01, *Žin.*, 1997, Nr.67-1653 (97.07.16)

4 straipsnis. Darbuotojas

Darbo sutarties šalimi – darbuotoju gali būti nuolatinis Lietuvos gyventojas, sukakęs 16 metų.

Su vaikais iki 16 metų gali būti sudaroma darbo sutartis tik jų fizinės galimybes atitinkantiems lengviems darbams, kurių sąrašą tvirtina Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir Sveikatos apsaugos ministerija, atlikti ir laikantis įdarbinimo sąlygų, nustatytų Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatyme.

Užsienio valstybių piliečiai ir asmenys be pilietybės, nustatyta tvarka laikinai atvykę į Lietuvos Respubliką įsidarbinti, turi teisę įsidarbinti pagal šį ir kitus įstatymus. Jų įsidarbinimo tvarką nustato tarptautiniai susitarimai ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-215](#), 93.07.14, *Žin.*, 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)

Nr. [I-900](#), 95.05.23, *Žin.*, 1995, Nr. 46-1119 (95.06.02)

Nr. [IX-373](#), 2001-06-12, *Žin.*, 2001, Nr. 55-1945 (2001-06-27)

5 straipsnis. Darbdavys, jo įgaliotas asmuo

Darbdaviai pagal šį įstatymą yra visų rūšių įmonių, įstaigų, organizacijų (toliau - įmonės) savininkai, jų vadovai, paskirti, išrinkti ar kitokia tvarka įgiję įgalinimus pagal atitinkamų įmonių, tarp jų ūkinių bendrijų ir individualių (personalinių) įmonių, įstatymus (įstatus, nuostatus, steigimo dokumentus) įmonės vardu sudaryti, pakeisti ir nutraukti darbo sutartį, atlikti kitokius veiksmus vykdant darbo įstatymų nuostatas, taip pat ūkininkai, sudarę darbo sutartį su bent vienu fiziniu asmeniu.

Kai darbo sutartis sudaroma tarp fizinių asmenų, darbdavys yra fizinis asmuo.

Darbdavio įgaliotas asmuo - asmuo, kuriam darbdavys perdavė dalį savo teisių ir pareigų Darbo sutarties įstatymo klausimais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, *Žin.*, 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

Nr. [VIII-1168](#), 99.05.11, *Žin.*, 1999, Nr.45-1433 (99.05.26)

Nr. [VIII-1823](#), 00.07.11, *Žin.*, 2000, Nr.61-1828 (00.07.26)

6 straipsnis. Įstatymo galiojimas

Šio įstatymo nuostatos taikomos darbo santykiams, atsiradusiems šio įstatymo 1 straipsnyje numatytais pagrindais, įmonėse, esančiose Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat už jos ribų, bet priklausančiose Lietuvos Respublikos jurisdikcijai.

Darbo santykius užsienio kapitalo įmonėse, įmonėse, kuriose įstatinio kapitalo dalis priklauso užsienio investitoriui (bendrose įmonėse), reguliuoja šis įstatymas, įmonių steigimo dokumentai, išskyrus atvejus, kai šių įmonių darbuotojų atžvilgiu tarptautinės sutartys nustato kitokias taisykles.

II skyrius. Darbo sutarties turinys ir jos sudarymas

7 straipsnis. Darbo sutarties turinys

Darbo sutarties turinys yra darbuotojo ir darbdavio susitarimu nustatytos jų teisės ir įsipareigojimai.

Šalys negali nustatyti tokių darbo sąlygų, kurios pablogina darbuotojo padėtį palyginti su ta, kurią nustato Lietuvos Respublikos įstatymai.

8 straipsnis. Darbo sutarties sąlygos

Kiekvienoje darbo sutartyje šalys privalo sulygti dėl būtinųjų sutarties sąlygų:

- 1) darbuotojo darbo vietos (įmonės, jos padalinio ir pan.);
- 2) darbo funkcijų - dėl tam tikros profesijos, specialybės, kvalifikacijos darbo arba dėl tam tikrų pareigų;
- 3) darbo apmokėjimo sąlygų.

Atskiroms darbo sutarčių rūšims darbo įstatymuose ir kolektyvinėse sutartyse gali būti numatomos ir kitos būtinosios sąlygos, kurias šalys aptaria, sudarydamos tokią darbo sutartį (susitarimas dėl sutarties termino, sezoninio darbo pobūdžio ir kt.).

Šalių susitarimu gali būti sulygstama ir dėl kitų darbo sutarties sąlygų, jeigu darbo įstatymai nedraudžia jas nustatyti (išbandymas, ne visas darbo laikas, darbdavio lėšų darbuotojui apmokyti ir jo kvalifikacijai kelti panaudojimas, taip pat šių lėšų atlyginimo tvarka bei sąlygos ir kt.).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, Žin., 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

9 straipsnis. Darbo sutarties terminas

Gali būti sudaroma neterminuota darbo sutartis arba nustatomas terminas, bet ne ilgesnis kaip penkeri metai, jeigu kiti įstatymai nenumato kitko.

Neleidžiama sudaryti terminuotą darbo sutartį, jeigu darbas yra nuolatinio pobūdžio, išskyrus atvejus, kai sudaryti tokią sutartį pageidauja pats darbuotojas arba tai nustato kiti įstatymai.

Su darbuotojais, kuriuos pagal įstatymus skiria į darbą renkamieji organai, darbo sutartis sudaroma tų renkamųjų organų įgaliojimų (kadencijos) laikui.

10 straipsnis. Darbo sutarties termino nustatymas

Darbo sutarties terminas gali būti nustatomas iki tam tikros kalendorinės datos arba iki tam tikrų aplinkybių atsiradimo, pasikeitimo arba pasibaigimo (apibrėžiamas tam tikro darbo užbaigimu, nustatytos užduoties įvykdymu, laikinai nesančio darbuotojo atvykimu į darbą ir kt.), išskyrus atvejį, nurodytą 9 straipsnio trečiojoje dalyje.

Jeigu darbo sutartyje jos terminas nenurodytas arba netinkamai nustatytas, laikoma, jog sudaryta neterminuota darbo sutartis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, Žin., 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

11 straipsnis. Terminuotos darbo sutarties termino pasibaigimo pasekmės

Darbo sutarties terminui pasibaigus, darbuotojas turi teisę nutraukti darbą, o darbdavys - atleisti darbuotoją iš darbo. Nė vienai iš šalių to nepadarius, darbo sutartis tampa neterminuota.

12 straipsnis. Išbandymas sudarant darbo sutartį

Sudarant darbo sutartį, šalių susitarimu gali būti sulygstama dėl išbandymo. Išbandymas gali būti nustatomas siekiant patikrinti, ar darbuotojas tinka jam pavestam darbui, taip pat stojančiajam dirbti pageidaujant patikrinti, ar darbas jam tinka. Išbandymo sąlyga turi būti nurodoma darbo sutartyje.

Per išbandymo laikotarpį darbuotojui taikomi visi darbo įstatymai.

Išbandymas siekiant patikrinti, ar darbuotojas tinka jam pavestam darbui, nenustatomas priimant į darbą:

- 1) asmenis, kuriems nesukako 18 metų;
- 2) asmenis, darbdavių susitarimu perkeliamus dirbti iš kitos įmonės;

- 3) asmenis, kurie turi būti įdarbinti į kvotomis nustatytą darbo vietų skaičių;
- 4) asmenis konkurso būdu arba išlaikiusius kvalifikacinius egzaminus;
- 5) kitais įstatymų numatytais atvejais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

13 straipsnis. Išbandymo terminas

Išbandymo terminas negali būti ilgesnis kaip trys mėnesiai. Įstatymuose numatytais atvejais gali būti taikomi ilgesni išbandymo terminai.

Į išbandymo terminą neįskaitomi laikotarpiai, kai darbuotojas nebuvo darbe.

14 straipsnis. Išbandymo rezultatai

Jei darbdavys pripažino, kad išbandymo siekiant patikrinti, ar darbuotojas tinka jam pavestam darbui, rezultatai nepatenkinami, jis iki išbandymo termino pabaigos gali atleisti darbuotoją iš darbo, nesilaikydamas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatytos tvarkos, ir nemokėti jam išeitinės pašalpos.

Jei išbandymas nustatytas siekiant patikrinti, ar darbas tinka darbuotojui, išbandymo įvertinimas priklauso nuo darbuotojo valios. Per išbandymo terminą darbuotojas turi teisę nutraukti darbo sutartį, apie tai raštu įspėjęs darbdavį prieš tris dienas.

Kai išbandymo terminas pasibaigęs, o darbuotojas tebedirba, nutraukti darbo sutartį leidžiama tik bendraisiais pagrindais.

15 straipsnis. Dokumentai, būtini priimant į darbą

Darbdavys gali pareikalauti, kad priimamasis dirbti pateiktų asmenį liudijantį dokumentą.

Jeigu darbo įstatymai sieja priėmimą į darbą su tam tikru išsimokslinimu ar profesiniu pasirengimu, sveikatos būkle, darbdavys privalo pareikalauti, kad priimamasis pateiktų tą išsimokslinimą, profesinį pasirengimą, sveikatos būklę patvirtinančius dokumentus, o priimdamas į darbą nepilnametį nuo 14 iki 16 metų - jo gimimo liudijimą, mokyklos, kurioje jis mokosi, ir vieno iš tėvų ar kito jį faktiškai auginančio asmens raštišką sutikimą. Karo prievolininkai privalo pateikti dokumentus, kad jie yra įsirašę į karinę įskaitą vietinėse teritorinėse karinėse įstaigose pagal jų gyvenamąją vietą. Darbdavys turi teisę pareikalauti ir kitų įstatymuose numatytų dokumentų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

Nr. [I-1599](#), 96.10.22, Žin., 1996, Nr. 106-2429 (96.11.06)

16 straipsnis. Darbdavio pareiga pareikalauti, kad darbuotojas pateiktų valstybinio

socialinio draudimo pažymėjimą

Darbdavys privalo pareikalauti, kad priimtas dirbti asmuo pateiktų valstybinio socialinio draudimo pažymėjimą, ir nustatyta tvarka daryti jame įrašus. Valstybinio socialinio draudimo pažymėjimų išdavimo ir tvarkymo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

17 straipsnis. Darbo sutarties sudarymas

Darbo sutartis laikoma sudaryta, kai šalys susitarė dėl būtinųjų sąlygų, nurodytų šio įstatymo 8 straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse.

*Darbo sutartis turi būti sudaroma raštu pagal pavyzdinę šios sutarties formą (pridedama). Darbdavys ar jo įgaliotas asmuo darbuotojui leidžia pradėti dirbti tik tada, kai darbo sutartis yra įforminta, t. y. sudaryta dviem egzemplioriais ir pasirašyta darbdavio bei darbuotojo. Vienas pasirašytas darbo sutarties egzempliorius įteikiamas darbuotojui, kitas lieka darbdaviui. Darbo sutartis tą pačią dieną įregistruojama darbo sutarčių registravimo

žurnale, kurio formą ir darbo sutarčių registravimo taisyklės Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teikimu tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Darbo sutarčių registravimas žurnale neprivalomas, kai darbdavys yra fizinis asmuo, samdantis 3 ir mažiau darbuotojų. Darbuotojas privalo pradėti dirbti kitą dieną po sutarties sudarymo, jeigu vėlesnė darbo pradžia nenustatyta šalių susitarimu. Ne vėliau kaip prieš darbo pradžią kartu su antruoju darbo sutarties egzemplioriumi darbdavys įteikia darbuotojui jį identifikuojantį dokumentą (darbo pažymėjimą su darbuotojo nuotrauka, vardu, pavarde bei asmens kodu), kurį darbuotojas privalo nešiotis ar laikyti darbo metu darbdavio ar jo įgalioto asmens (ar įmonės vidaus tvarkos taisyklėse) nurodytoje vietoje. Už darbo sutarties sudarymą, jos registravimą, darbuotoją identifikuojančio dokumento išdavimą, jo laikymo tvarkos nustatymą bei pateikimo kontroliuojančioms organizacijoms užtikrinimą yra atsakingas darbdavys arba jo įgaliotas asmuo. Jeigu darbdavys ar jo įgaliotas asmuo pažeidžia šio straipsnio reikalavimus, jis traukiamas atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

Sudarydamas darbo sutartį, darbdavys arba jo įgaliotas asmuo privalo pasirašytinai supažindinti priimamą dirbti asmenį su būsimąjo darbo sąlygomis, kolektyvine sutartimi, darbo tvarkos taisyklėmis, kitais lokaliniais norminiais aktais, reglamentuojančiais jo darbo sąlygas.

* Šioje dalyje numatyti darbuotoją identifikuojantys dokumentai turi būti išduodami ne vėliau kaip po

2 mėnesių nuo įstatymo Nr. VIII-1823 įsigaliojimo dienos (2000 m. liepos 26 d.).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, *Žin.*, 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

Nr. [VIII-1823](#), 00.07.11, *Žin.*, 2000, Nr. 61-1828 (00.07.26)

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, *Žin.*, 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

17⁽¹⁾ straipsnis. Nelegalus darbas

Nelegaliu laikomas dirbtas ar dirbamas darbas, kai, esant šio įstatymo 3 straipsnyje numatytiems darbo sutarties požymiams, įstatymo nustatyta tvarka darbo sutartis neiforminta, taip pat darbas, dirbamas užsienio valstybių piliečių ir asmenų be pilietybės nesilaikant jiems teisės aktų nustatytos įsidarbinimo tvarkos.

Nelegaliu darbu nelaikomi:

1) pagalbos (talkos) darbai. Pagalbos (talkos) darbai yra fizinių asmenų telktinė tarpusavio pagalba žemės ar namų ūkio darbams dirbti. Šių darbų atlikimo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė;

2) savanoriški darbai, organizuojami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

Darbdaviai ar jų įgalioti asmenys, leidę dirbti nelegalų darbą, taip pat nelegalų darbą dirbantys asmenys atsako įstatymų nustatyta tvarka.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [VIII-363](#), 97.07.01, *Žin.*, 1997, Nr. 67-1653 (97.07.16)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1823](#), 00.07.11, *Žin.*, 2000, Nr. 61-1828 (00.07.26)

17⁽²⁾ straipsnis. Nelegalaus darbo kontrolė

Valstybinė darbo inspekcija prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba, Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos, Mokesčių policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos ir Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos kontroliuoja, ar nedirbamas nelegalus darbas.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [VIII-363](#), 97.07.01, *Žin.*, 1997, Nr. 67-1653 (97.07.16)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1823](#), 00.07.11, *Žin.*, 2000, Nr. 61-1828 (00.07.26)

18 straipsnis. Giminaičių darbo apribojimas

Draudžiama eiti tarnautojų pareigas vienoje valstybės ir savivaldybės institucijoje bei valstybės (vietos savivaldybės) įmonėje asmenims, kuriuos sieja artimi giminystės ar svainystės ryšiai (tėvai, tėčiai, sutuoktiniai, broliai, seserys, vaikai, įvaikiai, taip pat sutuoktinių broliai, seserys, tėvai ir vaikai), jeigu jų tarnyba kartu yra susijusi su vieno iš jų tiesioginiu pavaldumu kitam arba su vieno teise kontroliuoti kitą. Šios taisyklės išimtis gali nustatyti Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

19 straipsnis. Įsidarbinimo garantijos

Draudžiama atsisakyti priimti į darbą:

- 1) šio įstatymo 2 straipsnio 6 punkte numatytais motyvais;
- 2) į atitinkamoms gyventojų kategorijoms rezervuotas vietas (Lietuvos Respublikos gyventojų užimtumo įstatymo 7 straipsnio pirmoji dalis ir 8 straipsnis);
- 3) esant raštiškam darbdavių susitarimui dėl darbuotojo perkėlimo į kitą darbą;
- 4) kitais įstatymuose numatytais atvejais.

Atsisakymas priimti į darbą šio straipsnio pirmojoje dalyje numatytais atvejais gali būti ne vėliau kaip per mėnesį ginčijamas teismine tvarka.

Teismui nustačius, kad atsisakymas priimti į darbą yra neteisėtas, darbdavys teismo sprendimu įpareigojamas priimti šį asmenį į darbą nuo jo kreipimosi dėl įdarbinimo dienos ir sumokėti jam už tą laiką minimalaus darbo užmokesčio dydžio kompensaciją.

III skyrius. Darbo sutarties vykdymas ir pakeitimas

20 straipsnis. Darbuotojo pareiga pačiam atlikti jam pavestą darbą

Darbuotojas neturi teisės be darbdavio ar jo įgalioto asmens sutikimo pavesti atlikti savo darbą kitam asmeniui.

21 straipsnis. Draudimas reikalauti atlikti darbą, nesulygtą darbo sutartyje

Darbdavys neturi teisės reikalauti, kad darbuotojas atliktų darbą, nesulygtą darbo sutartyje. Dėl papildomo darbo turi būti sudaryta darbo sutartis.

22 straipsnis. Darbo sąlygų pakeitimas

Darbdavys turi teisę pakeisti darbuotojo darbo sąlygas (pakeisti darbo vietą toje pačioje įmonėje ir toje pačioje vietovėje, pavesti dirbti kitu mechanizmu, agregatu), taip pat pakeisti kitas sąlygas (lengvatas, darbo režimą, materialinės atsakomybės dydį, pareigų pavadinimą ir kt.) tik tada, kai keičiama gamyba, jos technologija arba pertvarkomas darbo organizavimas, ir dėl to darbdavys turi keisti tam tikrų darbuotojų darbo sąlygas.

Apie numatomą darbo sąlygų pakeitimą darbuotojui turi būti pranešta ne vėliau kaip prieš mėnesį. Jei keičiama gamybos technologija, darbdavys privalo sudaryti darbuotojams sąlygas pasirengti (patobulinti kvalifikaciją, pakeisti specializaciją) dirbti, esant pakeistai gamybos technologijai. Kolektyvinėje sutartyje gali būti numatyti ilgesni įspėjimo terminai ir papildomi darbdavio įsipareigojimai sudaryti darbuotojams sąlygas pasirengti dirbti, pakitus gamybai ar gamybos technologijai.

Darbuotojui nesutikus dirbti pakeistomis darbo sąlygomis, jis, laikantis įstatymų nustatytos tvarkos, gali būti atleistas iš darbo pagal šio įstatymo 26 straipsnio 9 punktą.

Tais atvejais, kai pakeitus darbo sąlygas sumažėja darbo užmokestis ne dėl nuo darbuotojo priklausančių priežasčių, jam ne mažiau kaip tris mėnesius nuo darbo sąlygų pakeitimo dienos primokama iki ankstesniojo vidutinio darbo užmokesčio.

23 straipsnis. Perkėlimas į kitą darbą darbdavio valia

Perkelti į kitą darbą darbdavio valia, tai yra pakeisti šalių sulygta būtinas darbo sutarties sąlygas, taip pat perkelti dirbti į kitą vietovę, nors ir kartu su įmone, leidžiama tik esant raštiškam darbuotojo sutikimui, išskyrus šio įstatymo 24 straipsnyje numatytus atvejus.

24 straipsnis. Laikinas perkėlimas į kitą darbą ypatingais atvejais

Darbdavys turi teisę perkelti darbuotojus iki vieno mėnesio į darbo sutartimi nesulygta darbą toje pačioje įmonėje (miškų urėdijos teritorijoje) arba į kitą įmonę, bet esančią toje pačioje vietovėje, kai įmonei reikia užkirsti kelią gaivalinei nelaimei ar gamybinei avarijai, ją likviduoti arba nedelsiant pašalinti jos padarinius, užkirsti kelią nelaimingiems atsitikimams, gesinti gaisrą ar neleisti jam išplisti.

Draudžiama perkelti darbuotoją į tokį darbą, kuris neleistinas dėl jo sveikatos būklės. Jeigu perkėlus darbuotoją į kitą darbą sumažėja darbo užmokestis ne dėl nuo darbuotojo priklausančių priežasčių, jam paliekamas pirmesnio darbo vidutinis darbo užmokestis.

24⁽¹⁾ straipsnis. Prastova, jos įforminimas ir darbuotojo teisinė padėtis

Prastova ne dėl darbuotojo kaltės yra tokia padėtis darbovietėje, kai darbdavys neduoda darbuotojui darbo sutartyje sulygto darbo dėl tam tikrų objektyvių priežasčių (gamybinių, gamtinių ir kitų, nenurodytų šio įstatymo 24 straipsnyje), už kiekvieną prastovos valandą mokėdamas ne mažesnę kaip Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytą minimalų valandinį atlygį, išskyrus atvejus, nurodytus šiame straipsnyje.

Prastova, trunkanti ne ilgiau kaip darbo diena, žymima darbo laiko apskaitos žiniaraštyje, o viršijanti darbo dienos trukmę – įforminama dar ir darbdavio įsakymu (potvarkiu). Su šiuo įsakymu supažindinami dėl prastovos nedirbantys darbuotojai.

Prastovos laikui darbuotojai, atsižvelgiant į jų profesiją, specialybę, kvalifikaciją ir sveikatos būklę, jų raštišku sutikimu perkeliama į kitą darbą toje įmonėje. Jeigu darbuotojas sutinka, jis gali būti perkeliama į kitą jo sveikatai nekenkiantį darbą neatsižvelgiant į profesiją, specialybę, kvalifikaciją.

Jei dėl prastovos perkelta darbuotojo darbo užmokestis sumažėja dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių, jam mokamas iki perkėlimo buvęs vidutinis darbo užmokestis.

Jeigu darbuotojui prastovos atveju nepasiūloma įmonėje esančio kito darbo pagal jo profesiją, specialybę, kvalifikaciją arba specialaus profesinio pasirengimo nereikalaujančio darbo, kurį jis galėtų dirbti nepakenkdamas savo sveikatai, jam už kiekvieną prastovos valandą mokamas jo dviejų trečdalių vidutinio valandinio darbo užmokesčio dydžio, buvusio iki prastovos, atlygis, bet ne mažesnis nei Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas minimalus valandinis atlygis už kiekvieną prastovos valandą.

Jeigu darbuotojas raštiškai atsisako pasiūlyto darbo pagal savo profesiją, specialybę, kvalifikaciją arba specialaus profesinio pasirengimo nereikalaujančio darbo, kurį jis galėtų dirbti nepakenkdamas savo sveikatai, jam mokama ne mažiau nei 0,3 Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyto minimalaus valandinio atlygio už kiekvieną prastovos valandą.

Darbdavys neturi teisės reikalauti, kad darbuotojas, nedirbantis dėl prastovos, būtų darbovietėje ilgiau kaip vieną valandą per darbo dieną (pamainą). Už buvimą įmonėje šioje nuostatoje nurodytą laiką mokamas šio straipsnio penktojoje dalyje nustatyto dydžio darbo užmokestis. Kolektyvinėje, darbo sutartyje arba šalių susitarimu gali būti numatyti visiško neatvykimo į darbą prastovos metu atvejai.

Esant prastovai dėl gamybinių, gamtinių ir kitų šio įstatymo 24 straipsnyje nenurodytų sąlygų, kai teisės aktų nustatyta tvarka neįmanoma saugiai atlikti darbų, kolektyvinėje ar darbo sutartyje gali būti nustatytos kitos darbuotojų laikino perkėlimo į kitą darbą bei apmokėjimo sąlygos. Nesant kito darbo, kurį darbuotojai gali saugiai dirbti, įforminama prastova ir taikomos šio straipsnio nustatytos garantijos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, *Žin.*, 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, *Žin.*, 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

25 straipsnis. Nušalinimas nuo darbo

Jei darbuotojas pasirodė darbe neblaivus, apsvaigęs nuo narkotikų ar toksinių medžiagų, darbdavys tą dieną (pamainą) neleidžia jam dirbti.

Nušalinti darbuotoją nuo darbo (pareigų) ir sustabdyti jam darbo užmokesčio mokėjimą galima ir kitais įstatymų numatytais atvejais.

IV skyrius. Darbo sutarties pasibaigimas

26 straipsnis. Darbo sutarties pasibaigimo pagrindai

Darbo sutartis pasibaigia:

- 1) šalių susitarimu (27 straipsnis);
- 2) pasibaigus sutarties terminui, išskyrus atvejį, nurodytą šio įstatymo 11 straipsnyje;
- 3) darbuotojo pareiškimu (28 straipsnis);
- 4) darbdavio iniciatyva šio įstatymo numatytais atvejais (29 straipsnis) arba jo valia (30 straipsnis);
- 5) kai įsiteisėja teismo nuosprendis, kuriuo darbuotojas nuteisiamas bausme, dėl kurios jis negali tęsti to darbo;
- 6) kai darbuotojui įstatymų nustatyta tvarka atimamos specialiosios teisės dirbti tam tikrą darbą;
- 7) kai įmonė likviduojama dėl bankroto;
- 8) kai darbuotojas atsisako persikelti su įmone (atskiru jos padaliniu) į kitą vietovę;
- 9) kai darbuotojas atsisako dirbti pakeitus darbo sąlygas, nurodytas šio įstatymo 22 straipsnyje;
- 10) kai darbuotojas pagal medicininės ar invalidumą nustatančios komisijos išvadą negali eiti šių pareigų ar dirbti to darbo;
- 11) kai įstatymų numatytais atvejais į darbą grįžta pirmiau dirbęs darbuotojas;
- 12) kai darbuotojas pereina į renkamąsias pareigas arba pareigas, užimamas konkurso būdu, taip pat kai darbuotojas neišrenkamas ar nepaskiriamas į tas pareigas naujam terminui ar įstatymo numatytais atvejais atšaukiamas iš jų, arba kai darbdavių susitarimu ir jam sutinkant perkeliamas į kitą įmonę;
- 13) kai vaikas, vienas iš vaiko tėvų ar vaiką auginantis asmuo arba vaiko sveikatą prižiūrintis gydytojas reikalauja nutraukti darbo sutartį;
- 14) kai darbo sutartis prieštarauja įstatymų reikalavimams (31 straipsnis);
- 15) įstatymų įgaliotų organų ar pareigūnų motyvuotu reikalavimu;
- 16) (neteko galios);
- 17) (neteko galios);
- 18) (neteko galios);
- 19) (neteko galios);
- 20) (neteko galios);
- 21) kai komercinio banko laikinasis administratorius (administratorius) įgyvendina jam suteiktą teisę nutraukti darbo sutartį su Lietuvos Respublikos komercinių bankų įstatymo 40 straipsnio trečiojoje dalyje ir 47 straipsnio ketvirtojoje dalyje nurodytais darbuotojais;
- **22)** kai bankrutuojančios įmonės administratorius įgyvendina jam suteiktą teisę nutraukti darbo sutartį su Įmonių bankroto įstatymo (Žin., 1997, Nr. 64-1500) 14 straipsnio 6 dalies 2 punkte nurodytais darbuotojais ir Įmonių bankroto įstatymo (Žin., 2001, Nr. 31-1010) 10 straipsnio 7 dalies 2 punkte nurodytais darbuotojais ar kai restruktūrizuojamos įmonės administracijos vadovas įgyvendina jam suteiktą teisę nutraukti darbo sutartį su Įmonių restruktūrizavimo įstatymo 16 straipsnio 8 dalyje nurodytais darbuotojais;
- 23) kai pasibaigia renkamojo organo (9 straipsnio trečioji dalis) arba kito įstatymų nustatyta tvarka sudaryto organo, paskyrusio darbuotoją į darbą (patvirtinusio jį pareigoms) šio organo įgaliojimų laikui, įgaliojimai.

****Pastaba.** 22 punkto nuostata, reglamentuojanti administratoriaus teisę nutraukti darbo sutartį su Įmonių bankroto įstatymo (Žin., 1997, Nr. 64-1500) 14 straipsnio 6 dalies 2 punkte

nurodytais darbuotojais, yra taikoma tik įmonėms, kurių bankroto bylos iškeltos arba bankroto procesas ne teismo tvarka pradėtas iki 2001 m. liepos 1 d.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-215](#), 93.07.14, *Žin.*, 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)

Nr. [I-900](#), 95.05.23, *Žin.*, 1995, Nr. 46-1119 (95.06.02)

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, *Žin.*, 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

Nr. [I-1296](#), 96.04.18, *Žin.*, 1996, Nr. 43-1043 (96.05.10)

Nr. [VIII-286](#), 97.06.24, *Žin.*, 1997, Nr. 66-1593 (97.07.11)

Nr. [VIII-429](#), 97.09.25, *Žin.*, 1997, Nr. 91-2273 (97.10.07)

Nr. [VIII-1316](#), 99.07.08, *Žin.*, 1999, Nr. 66-2130 (99.07.30)

Nr. [IX-373](#), 2001-06-12, *Žin.*, 2001, Nr. 55-1945 (2001-06-27)

Nr. [IX-883](#), 2002-05-14, *Žin.*, 2002, Nr. 54-2115 (2002-05-31)

27 straipsnis. Darbo sutarties nutraukimo šalių susitarimu tvarka

Viena darbo sutarties šalis gali raštu pasiūlyti kitai šaliai nutraukti sutartį šalių susitarimu. Kita šalis, jei ji sutinka su pasiūlymu, per penkias kalendorines dienas turi apie tai pranešti šaliai, pateikusiai pasiūlymą nutraukti darbo sutartį. Sutarusios nutraukti sutartį, šalys taip pat susitaria, nuo kurio laiko ji nutraukiama, ir dėl kitų sutarties nutraukimo sąlygų (kompensacijų, nepanaudotų atostogų suteikimo ir kt.).

Jei antroji šalis per šio straipsnio pirmojoje dalyje nustatytą laiką nepraneša, kad ji sutinka nutraukti sutartį, tai laikoma, kad pasiūlymas nutraukti darbo sutartį šalių susitarimu yra atmestas.

28 straipsnis. Darbo sutarties nutraukimas darbuotojo pareiškimu

Darbuotojas turi teisę nutraukti neterminuotą darbo sutartį, apie tai raštu įspėjęs darbdavį ne vėliau kaip prieš keturiolika kalendorinių dienų. Kolektyvinėje sutartyje gali būti numatytas ir trumpesnis įspėjimo terminas. Įspėjimo terminui pasibaigus, darbuotojas turi teisę nutraukti darbą, o darbdavys privalo įforminti atleidimą.

Jei reikalavimas nutraukti neterminuotą darbo sutartį pagrįstas darbuotojo liga ar invalidumu, trukdančiu tinkamai atlikti darbą, arba kitomis svarbiomis priežastimis, numatytomis kolektyvinėje sutartyje, darbo sutartis turi būti nutraukta nuo darbuotojo pareiškimе nurodytos datos.

Darbuotojas turi teisę atšaukti pareiškimą nutraukti darbo sutartį ne vėliau kaip per tris kalendorines dienas nuo jo padavimo dienos. Po to jis gali atšaukti pareiškimą tik darbdaviui sutikus.

Darbuotojas turi teisę nutraukti terminuotą darbo sutartį iki jos termino pabaigos, apie tai raštu pranešęs darbdaviui, jei yra priežasčių, nurodytų šio straipsnio antrojoje dalyje, taip pat jei darbdavys pažeidė darbuotojo teises, numatytas darbo įstatymuose, kolektyvinėje ar darbo sutartyje. Kilus nesutarimams dėl terminuotos darbo sutarties nutraukimo prieš terminą, ginčą darbuotojo pareiškimu sprendžia darbo ginčus nagrinėjantys organai.

28⁽¹⁾ straipsnis. Darbo sutarties nutraukimas ne dėl nuo darbuotojo priklausančių

aplinkybių

Darbuotojas turi teisę nutraukti neterminuotą darbo sutartį, taip pat terminuotą darbo sutartį, sudarytą ilgesniam kaip 6 mėnesių laikui, kai jo darbo vietoje darbo sutartyje nustatytu darbo laiku prastova ne dėl darbuotojo kaltės tęsiasi ilgiau kaip 30 dienų iš eilės arba kai ji sudaro daugiau kaip 60 dienų per paskutiniuosius dvylika mėnesių, taip pat kai jam daugiau kaip du mėnesius iš eilės nemokamas visas jam priklausantis darbo užmokestis (mėnesinė alga).

Darbuotojas turi teisę nutraukti darbo sutartį, kai Įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka įmonėje pradedama bankroto procedūra.

Darbo sutartis turi būti nutraukta nuo darbuotojo pareiškimе nurodytos datos, kuri turi būti ne ankstesnė kaip 7 kalendorinės dienos nuo pareiškimо padavimo dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-900](#), 95.05.23, *Žin.*, 1995, Nr. 46-1119 (95.06.02)

29 straipsnis. Darbo sutarties nutraukimas darbdavio iniciatyva

Darbo sutarties nutraukimo darbdavio iniciatyva pagrindai:

1) kai įmonė likviduojama, įsiteisėja teismo nutartis iškelti įmonei bankroto bylą arba kai kreditorių susirinkimas priima nutarimą įmonės bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka;

2) kai sumažinamas darbuotojų skaičius dėl gamybos ar darbo organizavimo pakeitimų;

3) kai paaiškėja, jog darbuotojas negali tinkamai atlikti jam pavesto darbo dėl pablogėjusios sveikatos arba dėl to, kad jis neturi reikiamos kvalifikacijos;

4) kai darbuotojas dėl laikinojo nedarbingumo neatvyksta į darbą daugiau kaip šimtą dvidešimt kalendorinių dienų iš eilės arba daugiau kaip šimtą keturiasdešimt kalendorinių dienų per paskutiniuosius dvylika mėnesių, jei įstatymuose nenustatyta, kad tam tikros ligos atveju darbo vieta (pareigos) paliekama ilgesnį laiką. Darbuotojams, netekusiems darbingumo dėl suluošinimo darbe ar profesinės ligos, darbo vieta (pareigos) paliekama, kol bus atgautas darbingumas arba nustatytas invalidumas;

5) kai darbuotojas, atleistas iš krašto apsaugos tarnybos, daugiau kaip du mėnesius po atleidimo negrįžo į darbą;

6) kai darbuotojas nerūpestingai atliko pareigas ar kitaip pažeidė darbo drausmę, jei prieš tai jam nors vieną kartą per paskutiniuosius dvylika mėnesių buvo taikytos drausminės nuobaudos;

7) kai darbuotojas įvykdo turto grobimą darbovietėje arba kai darbuotojas tyčine neteisėta veika padaro darbdaviui nuostolių;

8) kai įsiteisėja teismo nuosprendis, kuriuo darbuotojas nuteisiamas už tyčinį nusikaltimą;

9) kai darbuotojas darbo metu darbe yra neblaivus, apsvaigęs nuo narkotikų ar toksinių medžiagų;

10) kai darbuotojas neatvyksta į darbą be svarbių priežasčių per visą darbo dieną (pamainą);

11) kai darbuotojas atskleidžia įmonės komercines bei technologines paslaptis arba jas praneša konkuruojančiai įmonei;

12) kai darbuotojai, turintys įgalingumus duoti privalomus vykdyti patvarkymus (nurodymus), vieną kartą šiurkščiai pažeidžia darbo pareigas;

13) (neteko galios).

Darbdavys gali nutraukti darbo sutartį su darbuotojais, kurių darbas susijęs su materialinių vertybių apskaita ar saugojimu, priėmimu, išdavimu ar transportavimu, kai šie darbuotojai dėl savo kaltų veiksmų darbe netenka pasitikėjimo dirbti jiems pavestą darbą.

Valstybės bei savivaldybių valdininkai ir darbuotojai, atliekantys auklėjimo funkcijas, gali būti atleisti iš darbo, kai jų elgesys, nors ir ne darbo metu, yra amoralus ir dėl to nesuderinamas su jų pareigomis.

Darbdavio iniciatyva neleidžiama darbuotojų atleisti iš darbo jų laikinojo nedarbingumo laikotarpiu (išskyrus atleidimą pagal šio straipsnio 1 ir 4 punktus), taip pat darbuotojų atostogų metu (išskyrus atleidimą pagal šio straipsnio 1 punktą). Jeigu darbo sutartis nutraukta pažeidžiant šią nuostatą, jos nutraukimo diena laikoma kita po atostogų ar kita po nedarbingumo pasibaigimo darbo diena. Už laiką, kuriam pratęstas darbo sutarties nutraukimas, darbuotojui išmokamas dvigubas darbo užmokestis, įskaitant per šį laiką gautą nedarbingumo pašalpą ir apmokėjimą už atostogas.

Draudžiama atleisti darbuotoją iš darbo dėl politinių įsitikinimų, pažiūros į religiją, dėl tautybės, pilietybės ir kitų aplinkybių, nesusijusių su dalykinėmis darbuotojo savybėmis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-215](#), 93.07.14, Žin., 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)

Nr. [I-900](#), 95.05.23, Žin., 1995, Nr. 46-1119 (95.06.02)

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

Nr. [VIII-75](#), 97.01.16, Žin., 1997, Nr. 6-88 (97.01.22)
Nr. [VIII-286](#), 97.06.24, Žin., 1997, Nr. 66-1593 (97.07.11)
Nr. [VIII-1316](#), 99.07.08, Žin., 1999, Nr. 66-2130 (99.07.30)
Nr. [IX-883](#), 2002-05-14, Žin., 2002, Nr. 54-2115 (2002-05-31)

30 straipsnis. Darbo sutarties nutraukimas darbdavio valia

Darbdavys ar jo įgaliotas asmuo, išskyrus valstybės (savivaldybės) įmones bei valstybės ir savivaldybių institucijas ir įstaigas, turi teisę nutraukti darbo sutartį ne šio įstatymo 26 ir 29 straipsniuose numatytais pagrindais, o remdamasis kitomis svarbiomis aplinkybėmis, sumokėdamas atleidžiamam darbuotojui kompensaciją, kai darbuotojo darbo stažas šioje įmonėje:

- 1) iki 5 metų – 4 vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių dydžio;
- 2) nuo 5 iki 10 metų – 6 vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių dydžio;
- 3) nuo 10 iki 20 metų – 8 vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių dydžio;
- 4) per 20 metų – 12 vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių dydžio.

Kolektyvinėse ar darbo sutartyse gali būti nustatomos palankesnės negu šio straipsnio 1 dalyje darbuotojams nustatytos sąlygos.

Draudžiama nutraukti darbo sutartį darbdavio valia dėl darbuotojo politinių įsitikinimų, religijos, pilietybės, tautybės, rasės, lyties, dalyvavimo politinėje ar visuomeninėje veikloje, jeigu tokios veiklos nedraudžia kiti įstatymai.

Šio straipsnio pirmojoje dalyje minėtais atvejais netaikomos šio įstatymo 29 straipsnio ketvirtosios dalies, 34 ir 40 straipsnių nuostatos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-215](#), 93.07.14, Žin., 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)
Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)
Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, Žin., 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

31 straipsnis. Darbo sutarties prieštaravimų įstatymams pašalinimas

Darbo sutartis, kai jos sudėtinės dalys (dalis) prieštarauja įstatymų draudžiančioms nuostatomis ir tų prieštaravimų negalima pašalinti, taip pat nėra galimybės perkelti darbuotojo, jam sutinkant, į kitą darbą, nutraukiama.

Jei darbuotojas atsisako siūlomo darbo, nutraukiant darbo sutartį, jam išmokama vieno vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė pašalpa, o jei nėra darbo, į kurį darbuotojas galėtų būti perkeltas, jam išmokama trijų vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių dydžio išeitinė pašalpa.

Ginčus dėl darbo sutarties nutraukimo ar jos dalių, prieštaraujančių įstatymams, pripažinimo negaliojančiomis sprendžia teismas.

Darbo sutartis, sudaryta pažeidžiant įstatymus ar tarptautinius susitarimus, reglamentuojančius laikinai atvykusį į Lietuvos Respubliką asmenų įdarbinimą (šio įstatymo 4 straipsnio trečioji dalis), turi būti nutraukta. Darbdaviui ar jo įgaliotam asmeniui, padariusiam tokį pažeidimą, taikomos įstatymų numatytos sankcijos.

32 straipsnis. Apribojimai nutraukti darbo sutartį reorganizuojant įmonę

Įmonės savininko, jos pavaldumo, steigėjo ar pavadinimo pasikeitimas darbo sutarties nenutraukia.

Įmonėms susijungus, įmonę padalijus, prijungus prie jos kitą ar pakeitus įmonės rūšį, darbuotojo darbo santykiai tęsiasi.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

33 straipsnis. Profesinės sąjungos organo sutikimas atleidžiant darbuotojus

Darbdavys negali atleisti iš darbo pagal šio įstatymo 29 straipsnio pirmosios dalies 2 punktą ir savo valia darbuotojo – įmonėje veikiančios profesinės sąjungos renkamojo organo

nario, negavęs tos profesinės sąjungos įmonėje renkamojo organo išankstinio sutikimo.

Darbdavio pareiškimą duoti sutikimą atleisti darbuotoją profesinės sąjungos organas privalo išnagrinėti ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo jo gavimo dienos.

Darbdavys turi teisę ginčyti profesinės sąjungos organo atsisakymą duoti sutikimą atleisti darbuotoją teismo tvarka. Teismas panaikina profesinės sąjungos organo sprendimą, jei darbdavys įrodo, kad šis sprendimas iš esmės pažeidžia jo interesus.

Įstatymų numatytais atvejais darbuotojai negali būti atleisti iš darbo darbdavio iniciatyva (išskyrus pagal šio įstatymo 29 straipsnio 1 punktą), negavus ir kitų organų sutikimo.

Darbuotojas, atleistas iš darbo pažeidus šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus, taip pat atleistas praėjus daugiau kaip vienam mėnesiui nuo sutikimo gavimo, teismo sprendimu turi būti grąžintas į pirmesnijį darbą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-215](#), 93.07.14, *Žin.*, 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)

Nr. [I-475](#), 94.05.24, *Žin.*, 1994, Nr. 42-759 (94.06.03)

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, *Žin.*, 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

34 straipsnis. Reikalavimai nutraukiant darbo sutartį, kai nėra darbuotojo kaltės

Darbdavys savo iniciatyva, jei nėra darbuotojo kaltės, gali nutraukti darbo sutartį įstatymų nustatyta tvarka tik prieš 2 mėnesius įspėjęs darbuotoją raštu. Darbuotojui, kuriam iki teisės gauti visą senatvės pensiją liko ne daugiau kaip 5 metai, nepilnamečiui iki 18 metų, invalidui, moteriai ir (ar) vyrui, auginantiems vaikus (vaiką) iki 14 metų, apie numatomą atleidimą iš darbo turi būti pranešta raštu prieš 4 mėnesius.

Darbo arba kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatomi ilgesni įspėjimo terminai.

Įspėjimas netenka galios, jei po jo termino pasibaigimo praeina daugiau kaip vienas mėnuo, neįskaitant darbuotojo laikinojo nedarbingumo ir atostogų laiko.

Tais atvejais, kai iki terminuotos darbo sutarties pabaigos liko mažiau laiko negu šiame straipsnyje numatyti įspėjimo terminai, darbdavys negali atleisti darbuotojo iš darbo savo iniciatyva, jei nėra darbuotojo kaltės.

Jeigu darbuotojas atleidžiamas iš darbo, nepasibaigus įspėjimo terminui, jo atleidimo iš darbo data perkeliama iki to laiko, kada turėjo pasibaigti įspėjimo terminas.

Šiame straipsnyje nurodyti įspėjimo terminai netaikomi, kai darbuotojas atleidžiamas iš darbo pagal šio įstatymo 30 straipsnį.

Atleisti darbuotoją iš darbo darbdavio iniciatyva, kai nėra darbuotojo kaltės, taip pat šio įstatymo 26 straipsnio 9, 10 ir 11 punktuose nurodytais pagrindais ir kai darbuotojas atsisako persikelti į kitą vietovę, perkeltiant tik įmonės padalinį, kuriame jis dirba (26 straipsnio 8 punktas), bei kai darbuotojas neišrenkamas naujam terminui į ankstesnes pareigas arba atšaukiamas iš jų nesant jo kaltės (26 straipsnio 12 punktas), leidžiama, jei negalima darbuotojo perkelti jo sutikimu į kitą darbą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-215](#), 93.07.14, *Žin.*, 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, *Žin.*, 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

35 straipsnis. Apribojimai nutraukiant darbo sutartį su nėščia moterimi ir motina,

auginančia vaiką iki 3 metų

Darbo sutartis darbdavio iniciatyva ir darbdavio valia negali būti nutraukta su nėščia moterimi.

Darbo sutartis darbdavio valia negali būti nutraukta su motina, auginančia vaiką iki 3 metų (jei nėra motinos - su tėvu arba globėju, auginančiu vaiką iki to pat amžiaus), taip pat negali būti nutraukta darbdavio iniciatyva, kai nėra darbuotojo kaltės.

Garantijos, išvardintos šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse, netaikomos, kai darbo sutartis nutraukiama pagal šio įstatymo 29 straipsnio 1 punktą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-2076](#), 91.12.10, *Žin.*, 1991, Nr. 36-979

36 straipsnis. Apribojimai nutraukiant darbo sutartį su asmenimis, kuriuos įdarbinti nustatytos kvotos, ir su darbuotojais, pašauktais atlikti privalomąją karo tarnybą, bei kariais savanoriais

Darbdavys negali nutraukti darbo sutarties savo iniciatyva, išskyrus pagal šio įstatymo 29 straipsnio 1 punktą, su invalidais ir kitais darbuotojais, kuriems pagal įstatymą nustatyta įdarbinimo ar papildomų darbo vietų steigimo kvota, kai nėra jų kaltės ir bendras jų skaičius neviršija savivaldybės nustatytos kvotos, taip pat su darbuotojais, pašauktais atlikti privalomąją karo tarnybą, ir kariais savanoriais jų mokymų metu ar pašaukus juos į tarnybą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-741](#), 98.05.14, *Žin.*, 1998, Nr. 51-1394 (98.06.03)

37 straipsnis. Pirmenybės teisė būti paliktam dirbti, kai sumažinamas darbuotojų skaičius

Kai sumažinamas darbuotojų skaičius, pirmenybės teisę būti paliktiems dirbti turi darbuotojai:

- 1) kurie toje darbovietėje buvo sužaloti arba susirgo profesine liga;
- 2) kurie vieni išlaiko vaikus (įvaikius) iki 16 metų arba kitus šeimos narius, pripažintus I ar II grupės invalidais;
- 3) kurie turi ne mažiau kaip 10 metų nepertraukiamąjį darbo stažą toje įmonėje, įstaigoje, organizacijoje;
- 4) kuriems iki senatvės pensijos liko ne daugiau kaip 3 metai;
- 5) kuriems tokia teisė nustatyta kolektyvinėje sutartyje.

Šio straipsnio 2, 3 ir 4 punktuose nurodyta pirmenybė likti darbe taikoma tik tiems darbuotojams, kurių kvalifikacija ir darbo našumas nėra žemesni už tos pačios specialybės darbuotojų, dirbančių toje įmonėje, įstaigoje, organizacijoje, kvalifikaciją ir darbo našumą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-215](#), 93.07.14, *Žin.*, 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)

38 straipsnis. Darbuotojo teisė reikalauti, kad jam būtų praneštos atleidimo priežastys

Darbuotojas ne vėliau kaip per dešimt dienų nuo atleidimo turi teisę raštu reikalauti, kad darbdavys praneštų jam atleidimo iš darbo priežastis.

Darbdavys ne vėliau kaip per penkias dienas nuo pareiškimo gavimo turi raštu pranešti konkrečias atleidimo priežastis, taip pat nurodyti, kokiais duomenimis yra pagrįstas atleidimas iš darbo.

Jei darbdavys neįvykdo šio reikalavimo, o darbuotojas užginčija atleidimą teisme, teismas išieško iš darbdavio darbuotojui atlyginimą už dvidešimt darbo dienų net ir tuo atveju, kai reikalavimo dėl grąžinimo į darbą nepatenkina.

39 straipsnis. Darbo sutarties pasibaigimo priežasties formulavimas

Dokumentuose apie darbo sutarties pasibaigimą atleidimo formulavimas turi atitikti sutarties pasibaigimo aplinkybes ir įstatymus.

40 straipsnis. Išėtinė pašalpa

Pasibaigus darbo sutarčiai šio įstatymo 26 straipsnio 8, 9, 10, 11 ir 23 punktuose numatytais pagrindais, taip pat kai darbo sutartis nutraukiama darbdavio iniciatyva ne dėl darbuotojo kaltės ir kai darbuotojas atleidžiamas jo paties pareiškimu esant svarbioms priežastims (šio įstatymo 28 straipsnio antroji ir ketvirtoji dalys), darbuotojui išmokama jo vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė pašalpa. Atleidžiant iš darbo pagal šio įstatymo 26 straipsnio 7 punktą, taip pat pagal 26 straipsnio 12 punkto nuostatą, numatančią darbuotojo atleidimą iš darbo, kai jis neišrenkamas ar nepaskiriamas į eitas pareigas naujam terminui arba kai atšaukiamas iš pareigų prieš terminą įstatymų numatytais atvejais nesant darbuotojo kaltės, bei pagal 28⁽¹⁾ straipsnį ir 29 straipsnio 1 ir 2 punktus, darbuotojui išmokama dviejų jo vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių dydžio išeitinė pašalpa.

Šio straipsnio pirmojoje dalyje numatyto dydžio išeitinė pašalpa didinama: darbuotojui, turinčiam nepertrauktojo darbo stažą toje įmonėje didesnę kaip penkeri metai, - pusantro karto, didesnę kaip dešimt metų - du kartus ir didesnę kaip dvidešimt metų - tris kartus. Šis išeitinės pašalpos padidinimas nepratęsiamas termino, nuo kurio pradeda mokėti bedarbio pašalpa (Lietuvos Respublikos gyventojų užimtumo įstatymo 16 straipsnio antroji dalis).

Nutraukiant darbo sutartį pagal šio įstatymo 28⁽¹⁾ straipsnį, išeitinė pašalpa gali būti išmokėta lygiomis dalimis per tris mėnesius nuo darbo sutarties nutraukimo dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-900](#), 95.05.23, Žin., 1995, Nr. 46-1119 (95.06.02)

Nr. [VIII-429](#), 97.09.25, Žin., 1997, Nr. 91-2273 (97.10.07)

41 straipsnis. Darbdavio pareiga atsiskaityti su atleidžiamu iš darbo darbuotoju

Darbdavys privalo visiškai atsiskaityti su atleidžiamu iš darbo darbuotoju jo atleidimo dieną, išskyrus išeitinės pašalpos išmokėjimą, kai darbo sutartis nutraukiama šio įstatymo 28⁽¹⁾ straipsnyje nurodytais atvejais. Ši išeitinė pašalpa išmokama šio įstatymo 40 straipsnio trečiojoje dalyje nurodyta tvarka.

Kai uždelsiama atsiskaityti dėl darbdavio kaltės, be darbuotojui šio straipsnio 1 dalyje nurodytų išmokų, sumokamas ir vidutinis darbo užmokestis už uždelsimo laiką, bet ne daugiau kaip už 3 mėnesius nuo atleidimo dienos. Vidutinio darbo užmokesčio mokėjimas už uždelsimo laiką nutraukiamas nuo teismo nutarties iškelti įmonei bankroto bylą įsiteisėjimo dienos arba nuo kreditorių susirinkimo nutarimo pradėti neteisminį bankroto procesą priėmimo dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-900](#), 95.05.23, Žin., 1995, Nr. 46-1119 (95.06.02)

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

Nr. [VIII-1166](#), 99.05.06, Žin., 1999, Nr. 45-1432 (99.05.26)

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, Žin., 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

42 straipsnis. Darbuotojo grąžinimas į darbą

Darbuotojas, nesutikdamas su atleidimu iš darbo, nušalinimu nuo darbo ar perkėlimu į kitą darbą, per vieną mėnesį nuo dokumento, patvirtinančio atleidimą, nušalinimą ar perkėlimą, gavimo turi teisę kreiptis į teismą. Jeigu darbuotojas atleistas iš darbo, perkeltas į kitą darbą arba nušalintas nuo darbo be teisėto pagrindo ar pažeidžiant įstatymų nustatytą tvarką, tai teismas grąžina jį į pirmesniąją darbą.

Teismas, grąžindamas neteisėtai atleistą, perkeltą ar nušalintą darbuotoją į pirmesniąją darbą, išieško atlyginimą už visą priverstinės pravaikštos laiką arba atlyginimo skirtumą, kai darbuotojas dirbo mažiau apmokamą darbą.

Kai neteisėtai atleistas darbuotojas pareiškia, kad grąžinus jį į ankstesniąją darbą, jam būtų sudarytos nepalankios sąlygos dirbti, teismas, konstatuodamas neteisėtą atleidimą, gali darbuotojo prašymu negrąžinti jo į darbą, o priteisti jam kompensaciją iki dvylikos jo vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių dydžio. Šiuo atveju darbuotojas laikomas atleistu iš darbo pagal šio įstatymo 28 straipsnį.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PIRMININKAS
LANDSBERGIS

VYTAUTAS

Vilnius, 1991 m. lapkričio 28 d.
Nr.I-2048

Priedėlis

D A R B O S U T A R T I S Nr. _____

_____ 199 _____ m.
_____ d.
Įmonė, įstaiga, organizacija (toliau -
įmonė) _____
(pavadinimas)

(adresas)

Darbdavys ar jo įgaliotas asmuo (toliau -
darbdavys) _____
(pareigos, jeigu

įgaliotas asmuo - taip pat nurodyti, vardas ir pavardė)

Priimamas į darbą
asmuo _____
(vardas, pavardė)

(paso duomenys - gimimo metai, asmens kodas, paso nesant,

duomenys pagal kitą asmens dokumentą)

(gyvenamoji vieta)

Sudarė šią darbo sutartį:

1. _____ (toliau -
darbuotojas)

(priimamojo į darbą vardas ir pavardė)

priimamas dirbti

1.1.

(nurodyti padalinį)

1.2.

(tiksliai nusakyti darbo, pareigų pavadinimą, kvalifikacinę

kategoriją; jeigu priimamas mokiniu, taip pat nurodyti)

1.3. pagal neterminuotą, terminuotą darbo sutartį (nereikalingą žodį išbraukti)

(jeigu terminuota sutartis, nurodyti terminą pagal Darbo sutarties įstatymo 10 straipsnį)

2. Nustatomas išbandymo laikotarpis

3. Nustatomas (nurodyti terminą) sutrumpintas darbo laikas

(nurodyti, kas sutrumpinama - darbo savaitė, darbo diena, ir

sutrumpinimo trukmę)

4. Darbdavys įsipareigoja mokėti darbuotojui darbo užmokestį (nurodyti sumą,

valandinį tarifinį atlygį, mėnesinę algą, priemokas ir kt.; kiek kartų per mėnesį, kuriomis dienomis)

5. Kiti darbdavio įsipareigojimai, kurie neprivalomi pagal teisės aktus, bet jiems neprieštarauja ir kurių nereglamentuoja kolektyvinis susitarimas arba kolektyvinė sutartis

(papildomos garantijos, kompensacijos ir kt.)

6. Darbuotojo įsipareigojimai, kurių nereglamentuoja kolektyvinis susitarimas, kolektyvinė sutartis ir kurie neprivalomi pagal teisės aktus, bet jiems neprieštarauja

7. Ši darbo sutartis įsigalioja _____

(nurodyti datą)

8. Darbuotojas pradeda dirbti _____

(nurodyti datą)

9. Ginčai dėl šios darbo sutarties nagrinėjami darbo ginčų nagrinėjimo tvarka.

10. Ši darbo sutartis gali būti nutraukta įstatymų nustatytais pagrindais.

11. Darbo sutartis sudaryta dviem egzemplioriais - vienas jų saugomas įmonėje, kitas išduodamas darbuotojui.

Darbo sutarties šalių parašai:

Darbdavys

Darbuotojas

(Vardas ir pavardė)

(Parašas)

(Vardas ir pavardė)

(Parašas)

A.V.

Darbo sutartis pakeista _____

(nurodyti, kokios pirminės šios darbo sutarties sąlygos pakeistos, ir datą)

Šalių parašai:

Darbdavys

Darbuotojas

(Vardas ir pavardė)

(Parašas)

(Vardas ir pavardė)

(Parašas)

A.V.

Darbo sutartis nutraukta _____

(nurodyti datą ir pagrindą)

Šalių parašai:

Darbdavys

Darbuotojas

(Vardas ir pavardė)

(Parašas)

(Vardas ir pavardė)

(Parašas)

A.V.

Pastaba. Šioje pavyzdinėje darbo sutarties formoje nustatomos bendrosios darbo

sutarties sąlygos. Specifinės paskirties įmonių (atominės energetikos, jūrų, upių, oro, geležinkelio transporto ir kt.) darbo sutartyse gali būti šalių nustatytos kitokios teisės aktams neprieštaraujančios sąlygos.

Šios darbo sutarties būtiniosios sąlygos – darbuotojo darbo vieta (įmonė, jos padalinys ir pan.), darbo funkcijos (profesija, kvalifikacija, specialybė, darbas, pareigos), darbo apmokėjimo sąlygos – gali būti keičiamos tiksliai šalių susitarimu. Kitų šios sutarties sąlygų keitimas negali prieštarauti įstatymams, kitiems teisės aktams, reglamentuojantiems darbo sutarties sudarymą, pakeitimą ir nutraukimą. Kai toje įmonėje, įstaigoje, organizacijoje darbuotojo sutikimu jam pavedamas kitas darbas, nesulygtas darbo sutartimi, sudaroma kita darbo sutartis laikantis šios darbo sutarties formos reikalavimų.

Įstatymas papildytas priedėliu:

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

Priedėlio patikslinimas: Žin., 1996, Nr. 54 (96.06.07)

Priedėlio pakeitimai:

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, Žin., 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba - Atkuriamasis Seimas, Įstatymas

Nr. [I-2076](#), 91.12.10, Žin., 1991, Nr. 36-979

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 35 STRAIPSNIO DALINIO PAKEITIMO

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-215](#), 93.07.14, Žin., 1993, Nr. 30-684 (93.07.21)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO PAKEITIMO

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-475](#), 94.05.24, Žin., 1994, Nr. 42-759 (94.06.03)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO PAKEITIMO

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-900](#), 95.05.23, Žin., 1995, Nr. 46-1119 (95.06.02)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1190](#), 96.02.01, Žin., 1996, Nr. 15-385 (96.02.17)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1285](#), 96.04.17, Žin., 1996, Nr. 41-983 (96.05.08)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 5, 12, 15, 17, 18, 24(1), 26, 29, 30, 32, 41 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1296](#), 96.04.18, Žin., 1996, Nr. 43-1043 (96.05.10) LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 26 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1549](#), 96.09.25, Žin., 1996, Nr.101-2303 (96.10.18)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1599](#), 96.10.22, Žin., 1996, Nr.106-2429 (96.11.06)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 15 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-75](#), 97.01.16, Žin., 1997, Nr.6-88 (97.01.22)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 29 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-286](#), 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1593 (97.07.11)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 26 IR 29 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Įstatymas įsigalioja nuo 1997 m. spalio 1 d.

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-363](#), 97.07.01, Žin., 1997, Nr.67-1653 (97.07.16)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO PAPILDYMO 17(1), 17(2) STRAIPSNIAIS IR 3, 28(1) STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-429](#), 97.09.25, Žin., 1997, Nr.91-2273 (97.10.07)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 26 IR 40 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-741](#), 98.05.14, Žin., 1998, Nr.51-1394 (98.06.03)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 1 IR 36 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1014](#), 98.12.29, Žin., 1999, Nr.3-59 (99.01.08)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1166](#), 99.05.06, Žin., 1999, Nr.45-1432 (99.05.26)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 41 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1999 m. gegužės 1 d.

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1168](#), 99.05.11, Žin., 1999, Nr.45-1433 (99.05.26)

LIETUVOS RESPUBLIKOS DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO PAPILDYMO
ĮSTATYMAS

19.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1316](#), 99.07.08, Žin., 1999, Nr.66-2130 (99.07.30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS TARNYBOS ĮSTATYMAS

20.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1823](#), 00.07.11, Žin., 2000, Nr.61-1828 (00.07.26)

DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 1, 5, 17, 17(1), 17(2) STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO ĮSTATYMAS

21.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-222](#), 2001 03 22, Žin., 2001, Nr. 28-897 (2001 03 30)

DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 8, 10, 17, 24(1), 30, 33, 34, 41 STRAIPSNIŲ BEI PRIEDĖLIO
PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

22.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-373](#), 2001-06-12, Žin., 2001, Nr. 55-1945 (2001-06-27)

DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 4 IR 26 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

23.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-883](#), 2002-05-14, Žin., 2002, Nr. 54-2115 (2002-05-31)

DARBO SUTARTIES ĮSTATYMO 26 IR 29 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio Įstatymo 1 straipsnio nuostata, reglamentuojanti administratoriaus teisę nutraukti darbo sutartį su
Įmonių bankroto įstatymo (Žin., 1997, Nr. 64-1500) 14 straipsnio 6 dalies 2 punkte nurodytais
darbuotojais, yra taikoma tik įmonėms, kurių bankroto bylos iškeltos arba bankroto procesas ne teismo
tvarka pradėtas iki 2001 m. liepos
1 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo: Aušrinė Trapinskienė (2002-05-31)

autrap@lrs.lt